

დანიელის წიგნი — ნომერი ორმოცდაექსი

დასვენება და განახლება

Jeff Pippenger

2024-01-10

ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის მოაგონებინებს მოძღვრებას? რძისაგან ახლად მოწყვეტილთ და ძუძუსაგან ახლად განშორებულთ. რადგან მცნება უნდა იყოს მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა. ვინაიდან ბორძიკით მოლაპარაკე ბაგეებითა და სხვა ენით ელაპარაკება იგი ამ ხალხს. რომელთაც უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც შეგიძლიათ დადლილს დაასვენოთ; და ეს არის განახლება; მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსმენა. და უფლის სიტყვა იყო მათთვის: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წავიდნენ, უკუღმა დაეცნენ, შეიმუსრონ, გაეზან და შეიპყრონ. ამიტომ ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, აბუჯად ამგდებნო კაცნო, რომელნიც მართავთ ამ ხალხს, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან თქვით: სიკვდილთან აღთქმა დავდეთ და ჯოჯოხეთთან შეთანხმებაში ვართ; როცა გადმოვიღოს გადმომსკდარი მათრახი, ჩვენამდე ვერ მოაღწევს, რადგან სიცრუე ვაქციეთ ჩვენს თავშესაფრად და სიცრუის ქვეშ დავიფარეთ თავი. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ვდებ სიონში საძირკვლად ქვას, გამოცდილ ქვას, ძვირფას კუთხის ქვას, მტკიცე საძირკველს; ვისაც სწამს, არ იჩქარებს. სამართალს ხაზად დავდებ და სიმართლეს — შვეულად; და სეტყვა წალეკავს სიცრუის თავშესაფარს, და წყლები გადარეცხავს სამალავს. და თქვენი აღთქმა სიკვდილთან გაუქმდება, და თქვენი შეთანხმება ჯოჯოხეთთან არ დადგება; როცა გადმოვიღოს გადმომსკდარი მათრახი, მაშინ მის მიერ გათელილნი იქნებიან. ესაია 28:9–18.

1863 წელს იერუსალიმის მმართველმა დამცინავმა კაცებმა დაიწყეს თანდათანობითი საქმე — მილერის ძვირფასეულობის დაფარვა და მისი ყალბი მონეტებითა და ძვირფასეულობით ჩანაცვლება. ამით მათ „სიკვდილთან აღთქმა დადეს“, „სიცრუე“ გაიხადეს თავიანთ „თავშესაფრად“ და „სიყალბის ქვეშ“ „დაიმაღლნენ“. მაგრამ ისინი უნდა გამოეცადნენ „განსვენებისა“ და „განახლების“ უკანასკნელი დღის უწყევით, რომლის შესახებაც პეტრე საქმეების წიგნში ლაპარაკობს.

მაგრამ ის, რაც ღმერთმა წინასწარ აუწყა ყველა თავისი წინასწარმეტყველის პირით, რომ ქრისტეს უნდა ეტანჯა, ასე აღასრულა. მაშ, მოინანიეთ და მოიქეცით, რათა თქვენი ცოდვები აღიხოცოს, როცა უფლის პირისაგან მოვა განახლების ჟამნი; და გამოგიგზავნოთ იესო ქრისტე, რომელიც წინასწარ გექადაგათ თქვენ. მას ცამ უნდა უმასპინძლოს ყველაფრის აღდგენის ჟამამდე, რაზეც ღმერთმა ილაპარაკა თავისი ყველა წმიდა წინასწარმეტყველის პირით დასაბამიდანვე. რადგან მოსემ ჭეშმარიტად უთხრა მამებს: „წინასწარმეტყველს აღგიდგენთ უფალი, თქვენი ღმერთი, თქვენი ძმებიდან, ჩემს მსგავსად; მას უსმინეთ ყველაფერში, რასაც გეტყვით. და იქნება ასე, რომ ყოველი სული, რომელიც არ მოუსმენს იმ წინასწარმეტყველს, მოისპობა ხალხიდან.“ აგრეთვე ყველა წინასწარმეტყველმაც, სამუელიდან დაწყებული და მის შემდგომნი, რამდენმაც ილაპარაკეს, ასევე

იწინასწარმეტყველეს ამ დღეებზე. საქმეები 3:18–24.

პეტრე აღნიშნავს, რომ ყველა წინასწარმეტყველი საუბრობდა განახლების ხანებსა და გვიან წვიმაზე, ხოლო ესაია ასახელებს იმ დასს, რომელიც უარყოფს განახლების უკანასკნელ ხანებს, რაც ხდება საგამომძიებლო სამსჯავროს დასასრულს, როდესაც ცოდვა იშლება და გვიანი წვიმა იღვრება. იმ დროს, კლასი, რომელმაც სიკვდილთან აღთქმა დადო და რომელსაც ესაია მოიხსენიებს, პეტრეს თანახმად, „ხალხისგან მოისპობა.“ და უაიტი ხშირად მიმართავს სწორედ ესაიას ამ განსვენებისა და განახლების ჟამს.

„ანგელოზი, რომელიც მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში ერთიანდება, თავისი დიდებით უნდა გაანათოს მთელი დედამიწა. აქ წინასწარ არის ნაუწყები მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება სამყაროს ყოველ მისიონერულ სადგურს მიეწოდა, და ზოგიერთ ქვეყანაში შეინიშნებოდა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, როგორც არც ერთ ქვეყანაში არ უხილავთ მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ; მაგრამ ყოველივე ამას გადააჭარბებს მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ აღმართული ძლიერი მოძრაობა.

საქმე მსგავსად წარიმართება ორმოცდამეათე დღის საქმისა. როგორც „ადრეული წვიმა“ მიეცა, სულიწმიდის გადმოღვრისას სახარების დასაწყისში, რათა ძვირფასი თესლის აღმოცენება გამოეწვია, ასევე „გვიანი წვიმა“ მიეცემა მის დასასრულს მოსავლის დასამწიფებლად. „მაშინ შევიცნობთ, თუ შევუდგებით უფლის შეცნობას: მისი გამოსვლა განწესებულია, როგორც განთიადი; და მოვა ჩვენთან, როგორც წვიმა, როგორც გვიანი და ადრეული წვიმა მიწაზე.“ ოსია 6:3. „მაშ, იხარეთ, სიონის შვილნო, და იმხიარულეთ უფალში, თქვენს ღმერთში; რადგან მან მოგცათ ადრეული წვიმა ზომიერად, და ჩამოგივლენთ წვიმას, ადრეულ წვიმას და გვიან წვიმას.“ იოელი 2:23. „უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი ჩემი სულისაგან ყოველ ხორციელზე.“ „და იქნება, რომ ყოველი, ვინც უხმობს უფლის სახელს, გადარჩება.“ საქმეები 2:17, 21.

„სახარების დიადი საქმე არ უნდა დასრულდეს ღვთის ძალის იმაზე ნაკლები გამოცხადებით, ვიდრე მის დასაწყისს ახასიათებდა. წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც აღსრულდა ადრეული წვიმის გადმოღვრაში სახარების დასაწყისში, კვლავ უნდა აღსრულდეს გვიანი წვიმის დროს მის დასასრულს. ეს არის „განახლების ჟამნი“, რომელთაც მოციქული პეტრე წინასწარ შეჰყურებდა, როცა ამბობდა: „მოინანიეთ, მაშ, და მოიქეცით, რათა წარიხოცოს თქვენი ცოდვები, როცა მოვა უფლისაგან განახლების ჟამნი; და გამოგზავნის იესოს.“ საქმეები 3:19, 20.“ დიადი ბრძოლა, 611.

გამოცდა დაფუძნებულია უკანასკნელი წვიმის მეთოდოლოგიაზე, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „წესი წესზე“. გამომცდელი უწყება გადმოეცემა მცველთა მიერ, რომლებიც არიან „სხვა ენისანი“ და რომლებიც წარმოდგენილნი არიან როგორც მქონენი „ბორძიკით მოლაპარაკე ბაგეთა“. უკანასკნელი წვიმის გამომცდელი უწყება

გადმოეცემოდა მცველთა მიერ, რომელთაც არ გაუვლიათ გაწვრთნა განდგომილი პროტესტანტიზმისა და კათოლიციზმის მეთოდოლოგიაში, რომელიც ადვენტიზმმა თავისი ამბოხების მთელი ისტორიის განმავლობაში შეითვისა.

„დრო შორს აღარ არის, როდესაც გამოცდა ყოველ სულზე მოვა. მხეცის ნიშანი თავს მოგვახვევენ. ისინი, ვინც ნაბიჯ-ნაბიჯ ემორჩილებოდნენ ქვეყნიერ მოთხოვნებს და ერგებოდნენ ქვეყნიერ ჩვეულებებს, ძნელ საქმედ არ მიიჩნევენ, დაემორჩილონ არსებულ ხელისუფლებებს, ვიდრე თავი დაიქვემდებარონ დაცინვას, შეურაცხყოფას, საპყრობილით დამუქრებასა და სიკვდილს. ბრძოლა არის ღმერთის მცნებებსა და ადამიანთა მცნებებს შორის. ამ დროს ეკლესიაში ოქრო გამოეყოფა ხენჯს. ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობა აშკარად განირჩევა მისი გარეგნული სახისა და ყალბი ბრჭყვიალისგან. მრავალი ვარსკვლავი, რომელიც მისი ბრწყინვალეობის გამო გვყავდა აღტაცებით შემკობილი, მაშინ სიბნელეში ჩაქრება. ბზე ღრუბელივით ქარს გაჰყვება, თვით იმ ადგილებიდანაც კი, სადაც ჩვენ მხოლოდ უხვი ხორბლით სავსე კალოებს ვხედავთ. ყველა, ვინც ირგებს საწმიდრის სამკაულებს, მაგრამ არ არის შემოსილი ქრისტეს სიმართლით, გამოჩნდება საკუთარი სიშიშვლის სირცხვილში.

„როცა უნაყოფო ხეები, როგორც მიწის დამამძიმებელნი, მოიკვეთებიან; როცა ცრუ ძმათა სიმრავლე ჭეშმარიტთაგან გამოირჩევა, მაშინ დაფარულნი ხილულნი გახდებიან და ოსანებით ქრისტეს დროშის ქვეშ დადგებიან. ისინი, ვინც მორცხვნი და საკუთარი თავისადმი უნდობლობით აღსავსენი იყვნენ, აშკარად განაცხადებენ თავიანთ ერთგულებას ქრისტესა და მისი ჭეშმარიტების მიმართ. ეკლესიაში ყველაზე სუსტნი და მერყევენი დავითივით იქნებიან — მზადმყოფნი საქმედაც და გაბედვისთვისაც. რაც უფრო გაღრმავდება ღამე ღვთის ხალხისთვის, მით უფრო ბრწყინვალედ გაიელვებენ ვარსკვლავები. სატანა სასტიკად შეავიწროებს ერთგულთ; მაგრამ იესოს სახელით ისინი არა მხოლოდ გაიმარჯვებენ, არამედ უმეტესად გამარჯვებულნი გამოვლენ. მაშინ ქრისტეს ეკლესია გამოჩნდება „მშვენიერი ვითარცა მთვარე, ნათელი ვითარცა მზე და საშინელი ვითარცა დროშებით აღჭურვილი ლაშქარი.“

ჭეშმარიტების თესლები, რომლებიც მისიონერული ძალისხმევით ითესება, მაშინ აღმოცენდება, აყვავდება და ნაყოფს გამოიღებს. სულები მიიღებენ ჭეშმარიტებას, რომლებიც დაითმენენ გასაჭირს და განადიდებენ ღმერთს იმისთვის, რომ იესოსთვის ტანჯვა ძალუძთ. „ქვეყნიერებაში გასაჭირი გექნებათ; მაგრამ მხნედ იყავით; მე ვძლიე ქვეყნიერებას.“ როდესაც გადამდგარი სასჯელი დედამიწას მოედება, როდესაც სავნტილე ნიჩაბი განწმენდს იეჰოვას კალოს, ღმერთი იქნება თავისი ხალხის შემწე. სატანის ნადავლი შესაძლოა მაღლა იქნეს აღმართული, მაგრამ წმიდათა და სუფთანი რწმენა არ შეძრწუნდება.

ელიამ ელიშა სახნისიდან წაიყვანა და მასზე თავისი კურთხევის მანტია მოისხა. ამ დიდი და საზეიმო საქმისკენ მოწოდება მიეცა სწავლულ და მაღალი მდგომარეობის მქონე კაცებს; ისინი საკუთარ თვალში მცირედ რომ ყოფილიყვნენ და სრულად მიენდოთ უფალს, იგი პატივს მიაგებდა მათ, რათა მისი დროშა გამარჯვებით ეტარებინათ გამარჯვებამდე. მაგრამ ისინი განემორნენ ღმერთს, დაემორჩილნენ წუთისოფლის გავლენას, და უფალმა უარყო ისინი.

„ბევრმა აღაზევა მეცნიერება და თვალთახედვიდან დაკარგა მეცნიერების ღმერთი. ასე არ იყო ეკლესიაში მის უწმინდეს ჟამს.

„ღმერთი ჩვენს დღეებში შეასრულებს საქმეს, რომელსაც მხოლოდ მცირედნი თუ მოელიან. იგი ჩვენს შორის აღადგენს და აამაღლებს მათ, ვინც განისწავლა უფრო მისი სულის ცხებით, ვიდრე სამეცნიერო დაწესებულებათა გარეგანი მომზადებით. ეს საშუალებები არ უნდა იქნეს შეძლებული ან დაგმოხილი; ისინი ღვთის მიერაა დადგენილი, მაგრამ მათ მხოლოდ გარეგანი კვალიფიკაციების მინიჭება ძალუძთ. ღმერთი გამოავლენს, რომ იგი არ არის დამოკიდებული ნასწავლ, საკუთარი მნიშვნელობით აღვსილ მოკვდავებზე.“ Testimonies, volume 5, 81, 82.

„გადმოსხმული სატანჯველი“ არის კვირა დღის კანონის სიმბოლო, რომელიც იწყება გამოცხადების მეთერთმეტე თავის დიდი მიწისძვრის ჟამს. იგი აღნიშნავს კვირა დღის კანონის გამოცდის დროის თანდათანობით განვითარებას.

„უცხო ერები მიჰყვებიან შეერთებული შტატების მაგალითს. თუმცა იგი წინ მიუძღვის, მაინც იგივე კრიზისი დაატყდება ჩვენს ხალხს მსოფლიოს ყველა მხარეში.“ Testimonies, ტომი 6, 395.

კვირას კანონის წინ უშუალოდ, მილერის სიზმრის ყალბი მონეტები სარკმლიდან გადაიყრება, ისევე როგორც ლაოდისკიელი ადვენტისტები უფლის პირიდან გამოინთხევიან. შემდეგ ეკლესია აღიმართება როგორც დროშა, „მშვენიერი ვითარცა მთვარე, ნათელი ვითარცა მზე და საშინელი ვითარცა ლაშქარი დროშებით“. ესაიას უწყება, რომელიც გამოდის „სხვა ენიდან“ და „ბორძიკი ბაგეებიდან“, წარმოადგენს მათ, ვინც აღდგინებულნი და ამაღლებულნი არიან და ვისაც ასწავლის მისი სულის ცხება, ვიდრე სამეცნიერო დაწესებულებათა გარეგანი გაწვრთნა. ეფრემის მთვრალნი ვერ უძლებენ „წესზე წესის“ გამოცდას, რადგან მათი ბრძენკაცების სიბრძნე განქარდა. წინასწარმეტყველება მათთვის დაბეჭდილ წიგნად იქცა.

ისტორია, რომელზედაც, პეტრეს თანახმად, სამუელიდან მოყოლებული ყველა წინასწარმეტყველი ლაპარაკობდა, გვაძლევს რამდენიმე მაგალითს იმ ადვენტისტთა დაღუპვისა, რომლებიც გვიანი წვიმის ცნობას უარყოფენ; მაგრამ კვირა დღის კანონის დროს ისინი ფიზიკურ სიკვდილს კი არ განიცდიან, არამედ სულიერ სიკვდილს, რომელსაც თან ახლავს იმის სინამდვილის გაცნობიერება, რომ მარადისობისთვის დაღუპულნი არიან, როგორც ეს წარმოდგენილია უგუნურ ქალწულებში, რომლებიც ამოსის წიგნში იღვიძებენ იმ ფაქტის შესაცნობად, რომ დაღუპულნი არიან.

აჰა, მოდიან დღეები, ამბობს უფალი ღმერთი, როცა შიმშილს მოვავლენ ქვეყანაზე, არა პურის შიმშილს და არა წყლის წყურვილს, არამედ უფლის სიტყვათა მოსმენისას: და იხეტიალებენ ზღვიდან ზღვამდე, და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდე ირბენენ აქეთ-იქით, რათა ეძიონ უფლის სიტყვა, და ვერ იპოვიან მას. იმ დღეს მშვენიერი ქალწულნი და ჭაბუკნი წყურვილისგან დაუძლურდებიან. ისინი, რომელნიც ფიცულობენ სამარიის ცოდვით და ამბობენ: ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო! და: ცოცხალია ბეერშებას გზა! — ისინიც დაეცემიან და აღარასოდეს აღდგებიან. ამოსი 8:11–14.

კვირის კანონის ჟამის „მოჭარბებული სატანჯველის“ სიმბოლოთი მოხსენიების შემდეგ, ესაია მიმართავს იმათ უწყვეტ შიშსა და მღელვარებას, ვინც სიკვდილთან აღთქმა დადო.

და თქვენი აღთქმა სიკვდილთან გაუქმდება, და თქვენი შეთანხმება ჯოჯოხეთთან ვერ დარჩება ძალაში; როცა გადამვლელი სასჯელი გადაივლის, მაშინ მისგან გათელილნი იქნებიან. იმ დროიდან, რა დროიდანაც იგი გამოვა, შეგიპყრობთ თქვენ; რადგან დილიდან დილამდე გადაივლის იგი, დღითა და ღამით; და მხოლოდ შიშის მომგვრელი იქნება ამ უწყების გაგება. ესაია 28:18, 19.

ცოდნის გამრავლების ის გაგება, რომელსაც მილერის ძვირფასი ქვეები წარმოადგენენ, მაშინ უკვე მიუწვდომელი იქნება, მაგრამ პროგრესირებადი საკვირაო კანონის კრიზისის შესახებ უწყების „გაგება“ დაადგინებს, რომ მათი აღთქმა სიკვდილთან გაუქმებულია. ისინი, ვინც „სიცრუის ქვეშ“ დაიმალნენ, მაშინ შეიცნობენ, რომ „უფალმა ღმერთმა“ „სიონში საფუძვლად დადო ქვა, გამოცდილი ქვა, ძვირფასი ქვაკუთხედი, მტკიცე საფუძველი“, მაგრამ უკვე გვიანი იქნება. სიცრუენი, რომელთა ქვეშაც ისინი ისტორიის მსვლელობაში იმალებოდნენ, მაშინ წაილეკება. ამ აშკარა სიცრუეთაგან მრავალი ადვილად შეიძლება ამოცნობილ იქნეს ულას მდინარის ხილვაში.

მილერიტებმა, დანიელის მეორე თავის თავიანთ გაგებასთან თანხმობით, დანიელის მერვე თავში მოხსენიებული სამეფოები იმავე სამეფოებად მიიჩნიეს, რომლებიც მეშვიდე თავშია წარმოდგენილი. ამ ორ თავს შორის განსხვავება ის არის, რომ მეშვიდე თავი სამეფოთა პოლიტიკურ ელემენტებს წარმოგვიდგენს, ხოლო მერვე თავი — სამეფოთა რელიგიურ ელემენტებს. სწორედ ამ მიზეზით, დანიელის მერვე თავი საწმიდრის ტერმინებით არის აღწერილი.

დანიელის მერვე თავი სამსხვერპლო-საწმიდრის სიმბოლიკას იყენებს სამეფოთა წარმოსაჩენად, მაგრამ ამ თავში წარმოდგენილი ყოველი საწმიდრული სიმბოლო შერყვნილია; ამგვარად, გამოიკვეთება განსხვავება ქრისტეს ჭეშმარიტ რელიგიასა და სატანის ცრუ რელიგიას შორის. ვერძი არის ცხოველი, რომელიც ღვთის საწმიდარში შესაწირავად გამოიყენებოდა, მაგრამ ყოველი საწმიდრული შესაწირავი სრულყოფილი უნდა ყოფილიყო. მერვე თავში წარმოდგენილი ვერძი არაკვალიფიციური იყო ღვთის საწმიდარში შესაწირავად გამოსაყენებლად, რადგან მისი რქები ერთნაირი არ იყო.

მაშინ აღვაპყარი ჩემი თვალები, ვიხილე, და აჰა, მდინარის წინ იდგა ვერძი, რომელსაც ორი რქა ჰქონდა; და ორივე რქა მაღალი იყო, მაგრამ ერთი მეორეზე მაღალი იყო, ხოლო უფრო მაღალი გვიან ამოვიდა. დანიელი 8:3.

ვერძი, რომელსაც ორი სხვადასხვაგვარი სიგრძის რქა ჰქონდა, ღვთის საწმიდარში შესაწირავად არ დაიშვებოდა; მაგრამ სიმბოლიზმი ეხება არა ღვთის ჭეშმარიტ რელიგიას, არამედ სატანის ყალბ რელიგიას — წარმართობას. მომდევნო სამეფო წარმოდგენილი იყო თხად, რომელიც ასევე საწმიდრის შესაწირავია, მაგრამ კვლავაც თხა დამახინჯებული იყო, რადგან მას რქა თვალებს შორის ჰქონდა, რითაც მოკლებული იყო იმ სიმეტრიას, რომელიც საწმიდრის შესაწირავისათვის მოთხოვნილ სრულყოფილებას შეეფერება.

და როცა მე განვიხილავდი, აჰა, დასავლეთიდან მოვიდა ვაცი მთელი ქვეყნის პირისპირ და მიწას არ შეხებია; და ვაცს თვალეზს შორის ჰქონდა გამორჩეული რქა. დანიელი 8:5.

საბოლოოდ ვაცის რქა დაიმტვრა და ოთხი რქა წარმოშვა, რაც მას აგრეთვე უვარგისად ხდის ღვთის საწმიდარში შესაწირავად.

ამიტომ ვაცი მეტად განდიდდა; და როცა გაძლიერდა, დიდი რქა მოიტეხა; და მის ნაცვლად აღმოცენდა ოთხი შესამჩნევი რქა ცის ოთხი ქარისკენ. დანიელი 8:8.

დანიელის მერვე თავი იწყება ისე, რომ ბაბილონის სამეფო სიმბოლოთი მოხსენიებული არ არის. ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველი სამეფო, ბაბილონი, უკვე ბიბლიურად დადგენილია მეორე და მეშვიდე თავების ორი მოწმის საფუძველზე; მაგრამ მერვე თავში ბაბილონი განზრახ არის დაფარული, რათა ხაზი გაესვას პაპობის იმ წინასწარმეტყველურ ნიშან-თვისებას, რომ იგი იღებს სასიკვდილო ჭრილობას, რომელიც საბოლოოდ განიკურნება. მისი სასიკვდილო ჭრილობიდან მის განკურნებამდე არსებულ პერიოდში, პაპობა წინასწარმეტყველურად დაფარულია, ანუ დავიწყებულია. ეს დაფარვაც წარმოდგენილი იყო ნაბუქოდონოსორის სამეფოს ჩამოშორებით და შემდგომ მისი აღდგენით.

დანიელის მერვე თავი იწყება მეორე სამეფოს პირდაპირი სიმბოლოთი — ვერძის წარმოდგენით, რომელიც მიდია-სპარსეთის სამეფოს განასახიერებს; მას მოსდევს შერყვნილი ვაცი, რომელიც საბერძნეთის სამეფოს წარმოადგენს. შემდეგ იმ ოთხი ქარიდან ერთ-ერთისგან, რომლებადაც საბერძნეთის ოთხი რქა დაიშალა, დანიელი ხედავს მცირე რქას, რომელიც რომის მეოთხე სამეფოს წარმოადგენს. მცირე რქა რომის ორივე ფაზას წარმოადგენს, რომლებიც ოთხ მუხლშია წარმოდგენილი. წარმართული რომი წარმოდგენილია მცირე რქით მამრობით სქესში, ხოლო პაპობრივი რომი — მცირე რქით მდედრობით სქესში.

და ერთ-ერთ მათგანთაგან გამოვიდა მცირე რქა, რომელიც მეტად განდიდდა სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისკენ და მშვენიერი ქვეყნისკენ. და იგი განდიდდა ცის მხედრობამდე; და ჩამოაგდო მიწაზე მხედრობისა და ვარსკვლავთა ნაწილი და გათელა ისინი. დიახ, მან თავი აამალა თვით მხედრობის მთავრამდე; და მის მიერ ყოველდღიური მსხვერპლი მოიხსნა, და მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო. და მიეცა მას მხედრობა ყოველდღიური მსხვერპლის წინააღმდეგ ცოდვის მიზეზით, და მან ჭეშმარიტება მიწაზე დაანარცხა; და მოქმედებდა და წარმატებას აღწევდა. დანიელი 8:9-12.

რომის მცირე რქა, რომელიც თხრობაში მეცხრე მუხლში შემოდის, მამრობით სქესშია წარმოდგენილი; ხოლო მეათე მუხლში მცირე რქა მდედრობით სქესშია წარმოდგენილი; შემდეგ, მეთერთმეტე მუხლში მცირე რქა მამრობით სქესშია წარმოდგენილი; ხოლო შემდეგ, მეორმეტე მუხლში მცირე რქა კვლავ მდედრობით სქესშია წარმოდგენილი.

დანიელის მერვე თავი მალავს პირველ სამეფოს; შემდეგი ორი სამეფო წარმოდგენილია, როგორც შებილწული საწმიდრის მხეცები, ხოლო მეოთხე სამეფო

წარმოდგენილია რქით. ეს რქა წინასწარმეტყველურად შებილწულია, რადგან იგი ჩნდება როგორც კაცი, შემდეგ როგორც ქალი, მერე როგორც კაცი და შემდეგ როგორც ქალი.

ქალს არ ეცვას კაცის შესამოსელი და არც კაცმა ჩაიცვას ქალის სამოსელი, რადგან ყველა, ვინც ასე იქცევა, სისამაგლეა უფლის, შენი ღმერთის წინაშე. მეორე რჯული 22:5.

წარმართული რომის პატარა რქის მამრობითი გამოვლინება მოცემულია მეცხრე და მეთერთმეტე მუხლებში, ხოლო პაპური რომის პატარა რქის მდედრობითი გამოვლინება — მეათე და მეთორმეტე მუხლებში. პატარა რქის სქესი შეიცნობა მაშინ, როდესაც დანიელის სიტყვები განიხილება დედნის ტექსტის დონეზე, რასაც მიღწეის ვერ დაინახავდა, რადგან იგი მხოლოდ კრაუდენის კონკორდანსით სარგებლობდა, ხოლო კრაუდენის კონკორდანსი დედნის ენაზე არავითარ ცნობას არ იძლევა. ამ ოთხ მუხლში სქესთა მონაცვლეობა მეფე იაკობის ბიბლიის მთარგმნელებმა შეამჩნიეს, და მათ ეს სქესები ამ მონაკვეთში შეინარჩუნეს, თუ იგი, რას უნდა მიაქციო ყურადღება.

მთარგმნელებმა იცნეს განსხვავება მეცხრედან მეთორმეტე მუხლებამდე მოხსენიებულ მამრობითსა და მდედრობით „პატარა რქას“ შორის, და ეს განსხვავება მათ სიტყვა „ის“-ით გამოხატეს. სიტყვა „ის“ იხმარება „პატარა რქის“ მიმართ მაშინ, როცა იგი მდედრობით ბრუნვაშია. იხილეთ დანიელის წიგნი, მერვე თავი, მეათე მუხლი:

და იგი განდიდდა ცის ლაშქრამდე; და ლაშქრისა და ვარსკვლავთაგან ზოგი მიწაზე ჩამოაგდო და გათელა ისინი. დანიელი 8:10.

იგი „განდიდდა“ და „დასცა“, ამგვარად, მცირე რქა ქალად არის იდენტიფიცირებული. მეთორმეტე მუხლში ნათქვამია:

და მიეცა მას მხედრობა ყოველდღიური მსხვერპლის წინააღმდეგ ცოდვის მიზეზით; და მან ჭეშმარიტება მიწაზე დასცა; და მოქმედებდა და წარმატებას აღწევდა. დანიელი 8:12.

მეთორმეტე მუხლში დამატებულია სიტყვა „him“, და იგი ზუსტად არ წარმოადგენს მცირე რქას, რადგან ამ მუხლში მცირე რქა ორჯერ არის მოხსენიებული როგორც „it“, რითაც მდედრობითი სქესი გამოიხატება. მთარგმნელებმა აშკარად შეამჩნიეს დანიელის მიერ გაკეთებული სქესობრივი განსხვავება, მაგრამ დანამდვილებით არ იყვნენ დარწმუნებულნი, თუ რის თქმას გულისხმობდა დანიელი, და სცადეს მუხლში მცირე რქა მამრობითი სქესით წარმოედგინათ იტალიკით დამატებული სიტყვის „him“ მეშვეობით, თუმცა ამას დანიელის ნამდვილი სიტყვები არ ამყარებს. მისი სიტყვები მცირე რქას მდედრობითად განსაზღვრავს და „it“-მა (მდედრობითმა მცირე რქამ) ჭეშმარიტება მიწაზე დააგდო, და „it“-მა (მდედრობითმა მცირე რქამ) იმოქმედა და წარმატებას მიაღწია.

მეცხრე მუხლში გამოთქმა „პატარა რქა“ მამრობით სქესშია და წარმართულ რომს წარმოადგენს. იგი გამოვიდა იმ „ოთხი ქარიდან“ ერთ-ერთიდან, რომლებსაც ბერძნული იმპერია დაიშალა. ამ მუხლში, ისტორიის თანხმობით, წარმართულმა

რომმა დაიპყრო სამი გეოგრაფიული მხარე, როდესაც მან დაიკავა თავისი ადგილი დედამიწის ტახტზე.

და ერთ-ერთი მათგანიდან გამოვიდა მცირე რქა, რომელიც მეტად განდიდდა სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისკენ და მშვენიერი ქვეყნისკენ. დანიელი 8:9.

მეთერთმეტე მუხლში (სადაც „მუდმივის“ შესახებ დავა თავის ერთ-ერთ ძირითად სადავო ასპარეზს პოულობს), პატარა რქა წარმოდგენილია ნაცვალსახელებით — „იგი“, „მას“ და „მისი“.

დიახ, იგი განდიდდა თვით ცათა მხედრობის მთავრამდეც, და მის მიერ წარიტაცა ყოველდღიური მსხვერპლი, და მისი საწმიდრის ადგილი დაემხო. დანიელი 8:11.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ღვთის სიტყვის ყოველ პრინციპს თავისი ადგილი აქვს, ყოველ ფაქტს — თავისი მნიშვნელობა. და სრული წყობა, როგორც განზრახვით, ისე აღსრულებით, მოწმობს თავის ავტორზე. ასეთ წყობას ვერავითარი გონება, გარდა უსასრულოსი, ვერც ჩაიფიქრებდა და ვერც შექმნიდა.“ ალზრდა, 123.